

27. aug. 1830

FAKTA

Dato:

27. aug. 1830

Sidetæl:

Dagbog A, side 84 recto – 85 recto

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Østen Hansen

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 100

TRANSSKRIFTION

Den 27 August

Mine Forventninger om Østen¹ lader til at gaa i Opfyldelse, og jeg befinder mig her paa det bedste siden at jeg har logeret hos Bønder. I Formiddag indfandt hans Broder Gulog sig med Mælk hvorover jeg ret blev fornøiet som et Barn, da jeg allerede i saa lang Tid havde maattet undvære den, han tilbød sig ogsaa at komme •84 verso• med mere en af Dagene og vilde han da bringe Flødegrød for at jeg kunde see om den skulde behage mig. Kort sagt jeg kunde her forlange hvad jeg vilde og jeg var vis paa at det blev opfyldt naar der var nogen Rimelighed deri. – Jeg foretog mig i Aften en liden Spadseeretur op af Dalen for om mulig at fordrive den Kulde jeg den heele Dag havde føldt, og omendskjøndt jeg ikke befandt mig vel, kunde jeg dog ikke bare mig for at lee naar jeg møtte nogen af Dalens Beboere som, naar de saa mig [overstreget: stode] [gloede] som forsteenede eller naar [de] arbeidede da pludselig holt inde for ret at fæste deres Opmærksomhed paa mig som Fremmed. Der hører endnu noget til at vænde disse Bjergboere til Synet af Fremmede som de endnu efter at alt saa mange ere rejse herigjennem betragte med Forundring, og [overstreget: min] Østen Hansen fortalte mig at det er ikke saa længe siden at en Reisende bestandig blev kaldt en Fant eller naar det var et Fruenzimer, var det efter deres Maade at udtrykke sig bestandig en Fante der var ude at reise; nu begynde de imidlertid at kalde dem Reisende og opføre sig stedse artige og tjenstvillige imod dem. Dalens Beboere er overhovedet godmodige ærlige, saa at et •85 recto• Tyverie her næsten er uhørt, overalt ser man ogsaa aabne Huuse og Gjemmer uden at det endog kan falde Ejeren ind at frygte for nogen Ulempe; dette skal dog ikke være Tilfældet i alle Norges Dale men paa fleere Steder hører man at det modsatte skal være Tilfælde; dog er det næsten altid i de Bygder der ligge i Nærheden af Byerne, [hvor] der [overstreget: bevirke] [spores] denne deres Sæders Fordærvelse.

¹ Østen Hansen.

[illegible]

men nu er afsluttet og ellers kan du bringe det
godt for at jeg skulde se om du skulde besøge mig.
Endelig jeg ender for forlængst end jeg vil og jeg
når mig selv at det blev en fest naar der var nogen
skindstoffer der. Jeg forlængst mig. Læsten nu liden
Gefternat og afslutten for den endelig at
forbringe den tid jeg der forlængst sig selv og
en udførelse jeg ikke forlængst mig selv, end jeg
dog ikke bare mig for at se naar jeg vilde
nogen af slægtens beboere som naar de kom mig
for at se forlængst eller naar arbejdet de
glad selv selv end for at se af disse deres Gæster.
For at se mig om forlængst. Der forer anden
nået til at vende disse Gæster for det Gæst
forlængst som de anden efter at alle for mange
som disse forlængst betragte end forlængst, og
end forlængst forlængst mig at Maribø for
forlængst at en skindstoffer forlængst blev end
en samt alle naar det var at forlængst for
det efter deres Maade at udførelse sig forlængst
en samt der var end at vise; en byggede de i
mellem til at lade den skindstoffer og Gæster sig for
de arde og forlængst med den. Salme.
Læsten er end forlængst godmodige ord, for at

[illegible]